

vedtages, maa antages at blive. Kort angivet regnes Statstilskuddet til det mindre Haandværk, Handel og Industri at blive 240,000 Kr., til det mindre Landbrug 240,000 Kr., til Fiskeri, Søfart og mindre Skibsfart 95,000 Kr., i alt 575,000 Kr. eller 460,000 Kr. mere end efter den nugældende Lov. Hertil maa dog bemærkes, at Tilskuddet til det mindre Landbrug har Staten allerede ved Loven af 1908 bundet sig til. Hvis alle smaa Landbrugere, der har Adgang til at tegne frivillig Forsikring, gjorde dette, vilde Statstilskuddet blive det samme som efter dette Lovforslag. At Statstilskuddet nu kun er 40,000 Kr., er kun Udtryk for, at Adgangen til den frivillige Forsikring ikke er benyttet i saa stort Omfang, som Loven har tilsigtet. Da der nu indføres Forsikringspligt for disse smaa Landbrugere med deres Repræsentanters fulde Tilslutning, vil det være rimeligt og nødvendigt ikke at stille dem ringere end under den frivillige Forsikring, og de med dem ligestillede i Handel, Haandværk og Industri, der nu for første Gang faar Forsikringspligt, bør ogsaa stilles paa samme Maade ved et Statstilskud til Nedsættelse af deres Præmie. Der kan selvfølgelig være delte Meninger om Betydningen af Statstilskuddet, som ofte for den enkelte Præmie ikke vil blive saa meget stort — for Staten bliver det tilsammen den Sum, jeg har nævnt, men jeg finder det udenfor enhver Tvivl, at Statstilskuddet under den hidtidige Lov har været i høj Grad egnet til at faa Forsikringstanken til at trænge ind i Befolkningens Bevidsthed og til at hjælpe til Forsikringens Gennemførelse, og jeg tror, at det derfor ogsaa vil være meget ønskeligt at bevare Statstilskuddet i de Forhold, hvorom der her er Tale, og som altsaa er ganske sidestillede med den nuværende Ordning. Saafremt Lovforslaget nyder Fremme i dette høje Ting og i det andet høje Ting, maa selvfølgelig det forøgede Statstilskud tages i Betragtning, naar Forholdet mellem Statens Udgifter og Indtægter kommer til en endelig Ordning.

Jeg skal derefter nævne, hvorledes Erstatningsforholdet bliver efter det nye Lovforslag. Jeg skal først sige, at Kapitalforsikringsprincippet er opretholdt. Vor Lovgivning bygger i alle 4 Love paa Kapitalforsikringsprincippet: Den, der er forsikret og kommer til Skade, faar efter Ulykkestilfældet udbetalt en fast Sum en Gang for alle. Andre Ulykkesforsikringslove bygger paa et Renteforsikringssystem,

hvor den tilskadedkomne faar en efter Ulykkestilfældets Størrelse bestemt aarlig Rente. Begge Systemers Fordele eller Mangler er ret iøjnefaldende. Kapitalforsikringssystemets Fordele er den Adgang til at gaa over i en ny Virksomhed, som Erhvervelsen af en Kapital en Gang for alle giver, eller Adgangen til gennem nogle Aar at leve af den udbetalte Sum, indtil den Invaliditet, der er indtruffet, maaske er overvundet. Mange af de mindre Invaliditeter overvindes igennem Tilvænnning, efterhaanden som Arbejdet fortsættes, og det er da af stor Betydning i disse Tilvænningsaar at have en Sum til Raadighed noget større, end Renten ellers vilde blive. Mangelen ved Kapitalforsikringssystemet er selvfølgelig først og fremmest den, at hvis Kapitalen ødes bort, er den borte en Gang for alle, og ingen Hjælp er efter Loven mere at faa. Men de Undersøgelser, som er gjorte af Arbejderforsikringsraadet, dels ved en Arbejdsgiver-Enquête og dels ved en Arbejder-Enquête i to Fag, Jernarbejder- og Murerfaget, viser, at man med Tryghed kan sige, at Kapitalerstatningen kun i meget faa Tilfælde er blevet misbrugt, og at den i Regelen har været en særdeles gunstig Form for Erstatning. Fordelen ved Renteforsikringssystemet er den Adgang, som denne giver til at kunne følge den forulykkede, til eventuelt at kunne forhøje eller nedsætte Renten, efter som hans Kaar forandres, efter som hans Evne til at kunne arbejde formindskes eller forøges. Mangelen er den, at der ved den aarlige Renteudbetaling ikke er nogen Tilskyndelse for Arbejderen til at blive rask, tværtimod hans Tanke rettes mere paa Sygeligheden end paa Helbredelsen. Dernæst er det en Mangel ved Renteforsikringssystemet, at de smaa Invaliditetsrenter bliver ganske betydningsløse. En Kapitaludbetaling ved en lille Invaliditet kan være af megen Betydning for den, som er kommet til Skade; men nogle smaa aarlige Renter bliver nærmest ganske betydningsløse — hvor betydningsløse fremgaar af, hvad man i Tyskland kalder disse Renter; der har man nemlig altid det Udtryk for dem: Ølrenter. Enhver kan sige sig selv, at aarlige Smaabeløb paa et Par Kroner ikke kan have nogen egentlig Betydning for vedkommende. Jeg tror derfor, at det er rigtigt, at Lovforslaget er blevet staaende ved Kapitalforsikringssystemet.

Erstatningen beregnes i Lovforslaget efter en fra den nugældende Lov forskel-